Lietas Nr.11095153613/11095158713
Lietas arhīva Nr.K31-196-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 13.februārī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnese D.Treija,

piedaloties prokurorei G.Ķapsnai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesa

konstatēja

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2013.gada 25.septembrī ap plkst.19.25 /pers. A/, atrodoties A/S /Nosaukums A/, vienotais reģistrācijas Nr.LV40003796236, veikalā /Nosaukums B/ /adrese/, tirdzniecības zālē aiz mantkārības svešas kustamas mantas nolaupīšanas nolūkā, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro no sastatnes paņēma vienu planšetdatoru ,,Overmax" EAN 5901752366022 Ls 49,99 vērtībā. Pēc tam /pers. A/ aizgāja uz apģērba nodaļu, kur izņēma planšetdatoru no kārbas un planšetdatoru paslēpa savā jakā. Pēc tam, nesamaksājot par planšetdatoru kasē, izgāja no veikala tirdzniecības zāles.

Tādā veidā /pers. A/ slepeni nolaupīja svešu kustamu mantu un ar savām darbībām nodarīja A/S /Nosaukums A/ materiālo zaudējumu Ls 49,99 apmērā, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām **/pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.**

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2013.gada 26.septembrī ap plkst.15.21 /pers. A/, atrodoties A/S /Nosaukums A/, vienotais reģistrācijas Nr. LV40003796236, veikalā /Nosaukums B/ /adrese/, tirdzniecības zālē aiz mantkārības svešas kustamas mantas nolaupīšanas nolūkā, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, no sastatnes paņēma vienu planšetdatoru ,,Overmax" EAN 5901752366022 Ls 49,99 vērtībā, kas bija iepakots kārbā. Pēc tam /pers. A/ aizgāja uz apģērba nodaļu, kur izņēma planšetdatoru no kārbas un planšetdatoru paslēpa savā jakā. Pēc tam, nesamaksājot par planšetdatoru kasē, izgāja no veikala tirdzniecības zāles.

Tādā veidā /pers. A/ slepeni nolaupīja svešu kustamu mantu un ar savām darbībām nodarīja A/S /Nosaukums A/ materiālo zaudējumu Ls 49,99 apmērā, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām **/pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.**

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu visās viņam izvirzītajās apsūdzībās pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, kā arī pilnā apjomā atzina cietušā – A/S /Nosaukums A/ pirmstiesas kriminālprocesā pieteikto kaitējuma kompensāciju **71,13 *euro*** jeb **Ls 49,99** apmērā, solot to atlīdzināt. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētā /pers. A/ lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visās viņam izvirzītajās apsūdzībās un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. A/ ir atzīstams par vainīgu

un sodāms par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (2012.gada 13.decembra likuma redakcijā) /pers. A/ 2013.gada 25.septembrī un 2013.gada 26.septembrī izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka /pers. A/ ar savām tīšām un prettiesiskām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušā A/S /Nosaukums A/ mantiskās intereses.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– Krievijā; Latvijas Republikas nepilsonis (1.sējuma lietas 38.lapa, 2.sējuma lietas 34.lapa); ir deklarēta dzīvesvieta (1.sējuma lietas 39.lapa, 2.sējuma lietas 35.lapa); neprecējies; apgādībā esošo peronu nav (1.sējuma lietas 40.lapa); ar vidējo izglītību; pirms apcietinājuma strādāja uzņēmumā /Nosaukums/ par formētāju; psihiatra un narkologa uzskaitē nav reģistrēts (1.sējuma lietas 41.lapa, 2.sējuma lietas 39.lapa); ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi (1.sējuma lietas 42.-43.lapa, 2.sējuma lietas 40.-54.lapa); agrāk sešas reizes sodīts, no kurām piecas sodāmības dzēstas (1.sējuma lietas 44.-47.lapa, 2.sējuma lietas 54.-58.lapa):

1) Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **1996.gada 14.jūnija** spriedumu pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta trešās daļas, 41.panta, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem. Sodāmība dzēsta;

2) Ar Rīgas rajona tiesas **1997.gada 30.maija** spriedumu pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta ceturtās daļas, 38.panta trešās daļas, 41.panta, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 1997.gada 25.jūnijā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 1997.gada 6.oktobrī. Sodāmība dzēsta;

3) Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2000.gada 7.jūlija**spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, ar naudas sodu Ls 350 apmērā, ar transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 3 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2000.gada 18.jūlijā. Sodāmība dzēsta;

4) Ar Rīgas rajona tiesas **2002.gada 31.janvāra**spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, ar naudas sodu Ls 350 apmērā, ar transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2002.gada 5.martā. Sodāmība dzēsta;

5) Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2003.gada 28.janvāra**spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 2 gadiem, naudas sodu Ls 350 apmērā, ar transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2003.gada 18.februārī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2003.gada 11.martā. Sodāmība dzēsta;

6) Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas **2004.gada 28.janvāra**spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 9 gadiem, ar policijas kontroli uz 2 gadiem, naudas sodu Ls 350 apmērā, ar transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz neizciestā soda laiku, sākot ar 2002.gada 31.janvāri. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2004.gada 1.martā (2.sējuma lietas 67.-68.lapa). Ar Jelgavas tiesas 2009.gada 22.oktobra lēmumu sods pēc Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2004.gada 28.janvāra sprieduma ir samazināts par 6 mēnešiem un sods ir noteikts – brīvības atņemšana uz 8 gadiem 6 mēnešiem, ar transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, naudas sodu Ls 350 apmērā, ar mantas konfiskāciju, ar policijas kontroli uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2009.gada 10.novembrī (2.sējuma lietas 38.lapa). 2012.gada 4.maijā atbrīvots pēc pamatsoda izciešanas. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 16.decembra lēmumu papildsods – policijas kontrole – aizstāts ar brīvības atņemšanu uz 70 dienām. Soda izciešana uzsākta 2014.gada 10.janvārī. Sodāmība nav dzēsta.

Ar Krimināllikuma 2012.gada 13.decembra likuma redakciju, kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

No lietas materiāliem izriet, ka apsūdzētais ir persona, kuram ir bijušas vairākkārtējas mantiska rakstura sodāmības; pēc atbrīvošanās 2012.gada 4.maijā no brīvības atņemšanas soda izciešanas vietas un papildsoda – policijas kontrole – izciešanas laikā, no jauna ir pievērsies noziedzīgu nodarījumu izdarīšanai; viņam ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi, kas liecina par to, ka /pers. A/ ir grūtības integrēties sabiedrībā un dzīvot likumpaklausīga pilsoņa dzīvi. Tiesa, izvērtējot apsūdzētā personību raksturojošos datus, sociālās īpatnības un noziedzīgā nodarījuma raksturu, uzskata, ka vainīgajam ir nosakāms sods reālas brīvības atņemšanas veidā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka viņš ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis; tiesa uzskata, ka apsūdzētajam par katru izdarīto noziegumu ir nosakāms sods, kas pietuvināts panta sankcijā paredzētajam brīvības atņemšanas soda vidējam apmēram. Papildus /pers. A/ ir nosakāms sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa paredz, ka tiesa nosaka sodu, ja pēc sprieduma taisīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas pirmajā lietā.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2004.gada 28.janvārasspriedumu /pers. A/ notiesāts pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 9 gadiem, ar policijas kontroli uz 2 gadiem, naudas sodu Ls 350 apmērā, ar transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz neizciestā soda laiku, sākot no 2002.gada 31.janvāri. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2004.gada 1.martā (2.sējuma lietas 67.-68.lapa).

Ar Jelgavas tiesas 2009.gada 22.oktobra lēmumu sods pēc Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2004.gada 28.janvāra sprieduma ir samazināts par 6 mēnešiem un sods ir noteikts – brīvības atņemšana uz 8 gadiem 6 mēnešiem, ar transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, naudas sodu Ls 350 apmērā, ar mantas konfiskāciju, ar policijas kontroli uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2009.gada 10.novembrī (2.sējuma lietas 38.lapa). 2012.gada 4.maijā atbrīvots pēc pamatsoda izciešanas.

No Iekšlietu ministrijas Informācijas centra sniegtajām ziņām izriet, ka /pers. A/ spriedumā noteikto brīvības atņemšanas sodu izcieta 2012.gada 4.maijā, kad tika atbrīvots no Jelgavas cietuma (2.sējuma lietas 55.lapa). Naudas sods samaksāts 2012.gada 4.maijā (2.sējuma lietas 56.lapa). Transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas sods izciests pilnībā. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 16.decembra lēmumu papildsods – policijas kontrole – aizstāts ar brīvības atņemšanu uz 70 dienām. Soda izciešana uzsākta 2014.gada 10.janvārī.

Tas nozīmē, ka /pers. A/ galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta prasībām, daļēji pieskaitot neizciesto sodu papildsodu – policijas kontroli, kas aizstāta ar brīvības atņemšanu uz 70 dienām. Soda izciešana uzsākta 2014.gada 10.janvārī.

No lietas materiāliem redzams, ka konkrētā kriminālprocesa ietvaros /pers. A/ aizturēts 2013.gada 26.septembrī, ievietojot Īslaicīgas aizturēšanas vietā (1.sējuma lietas 21.lapa), atbrīvots 2013.gada 27.septembrī (1.sējuma lietas 28.lapa).

Apsūdzētajam/pers. A ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores N.Rudenko 2013.gada 27.septembra un 2013.gada 15.oktobra lēmumu piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (1.sējuma lietas 33.-34.lapa, 2.sējuma lietas 29.-30.lapa). Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2013.gada 16.decembra lēmumu /pers. A/ grozīts drošības līdzeklis uz apcietinājumu (2.sējuma lietas 118.-120.lapa), izsludinot /pers. A/ meklēšanā. 2014.gada 10.janvārī /pers. A/ aizturēts un ievietots Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes Īslaicīgas aizturēšanas vietā (2.sējuma lietas 126.lapa). Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, apsūdzētajam /pers. A/ apcietinājumā pavadītais laiks, ir ieskaitāms soda termiņā.

Lai nodrošinātu spriedumā noteiktā soda izpildi, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Pirmstiesas kriminālprocesā par cietušo atzīts A/S /Nosaukums A/ (1.sējuma lietas 5.lapa, 2.sējuma lieta 10.lapa), kurš par nodarīto mantisko zaudējumu pieteica kaitējuma kompensāciju **71,13 *euro*** jeb **Ls 49,99** apmērā (2.sējuma lietas 11.lapa).

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 350.panta otrā daļa nosaka, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa, kriminālprocesa ietvaros, izvērtējot cietušā A/S /Nosaukums A/ pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju **71,13 *euro*** jeb **Ls 49,99** apmērā, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms pilnā apjomā.

Ievērojot to, ka līdz iztiesāšanai kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad tas ir īstenojams piedziņas veidā no /pers. A/.

Lietiskie pierādījumi – divi CD diski ar videoierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas Nr.11095153613/11095158713 materiāliem, – iznīcināmi; planšetdators un planšetdatora „Overmax Base One" kārba, – atzīstami par atdotiem cietušajam A/S /Nosaukums A/.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240., 499.pantu, 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 25.septembrī, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2013.gada 26.septembrī, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ noteikt sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, daļēji pieskaitot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2004.gada 28.janvāraspriduma, /pers. A/ noteikt galīgo sodu – brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

/pers. A/ soda izciešanu sākt skaitīt no 2014.gada 13.februāra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt viņa atrašanos apcietinājumā no 2013.gada 26.septembra līdz 2013.gada 27.septembrim un no 2014.gada 10.janvāra līdz 2014.gada 13.februārim.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Noteikt A/S /Nosaukums A/ kaitējuma kompensāciju par materiālo zaudējumu 71,13 (septiņdesmit viens *euro*, 13 centi) *euro* jeb Ls 49,99 (četrdesmit deviņi lati, 99 santīmi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ A/S /Nosaukums A/ labā kaitējuma kompensāciju 71,13 *euro* (septiņdesmit viens *euro*, 13 centi) jeb Ls 49,99 (četrdesmit deviņi lati, 99 santīmi) apmērā.

Lietiskos pierādījumus – divus CD diskus ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt; planšetdatoru un planšetdatora „Overmax Base One" kārbu, – atzīt par atdotiem cietušajam A/S /Nosaukums A/.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2014.gada 17.februāra.

Tiesnese D.Treija